

In mei '68 kwam ik een kijkje nemen op deze mooie wereld te Brugge.

Als kind en jongere vroeg ik me al af wat mensen zo bedrukt liet zijn. Waarom zegt niemand goede morgen bij de bakker? Waarom zijn onze spreekwoordelijke rolluiken altijd gesloten en is er een algemene angst om begeistert te zijn over het leven? Toch vervoegde ik de algemene trend en leefde ook met de handrem op.

Als student in de middelbare school was ik niet steeds even voorbeeldig maar ik haalde wel altijd het examen. Na mijn studie kinesitherapie leerde ik de osteopathie kennen. Dit was een eerste sleutelpunt in mijn leven en de eerste keer dat ik echt met begeestering iets studeerde. Het natuurlijke, zelfgenezend vermogen van het lichaam was meer dan enkel symptomen behandelen. Je kan op zoek gaan naar de onderliggende oorzaak van het probleem en dat bij de wortel aanpakken.

In 1998 startte ik een osteopathiepraktijk. Nu werk ik daar met mijn collega's in een bloeiende praktijk '3 osteopaten'. Verbonden aan de **International Academy of Osteopathy** had ik het voorrecht 'osteopathie' en 'neurologie' aan toekomstige osteopaten te kunnen doceren. Daardoor leerde ik hoe de menselijke hersenen functioneren, hoe denkprocessen ontstaan, hoe mensen waarnemen en hoe éénieder uiteindelijk zijn eigen wereld creëert.

In 2009 bezocht ik een training bij de **Coachingacademie** in Duitsland. Dit was een tweede sleutelpunt in mijn leven. Hier hoorde ik waar ik al lang van overtuigd was maar wat ik zelf nooit kon uitdrukken. Je gedachten (ook niet-bewuste overtuigingen) bepalen je resultaten in het leven. En alles is er VOOR jou.

Na deze training volgde ik nog tal van opbouwprogramma's en volgde een intensieve opleiding tot contextuele coach en contextuele businesscoach. Deze methode en filosofie sluit heel erg aan bij de osteopathische filosofie en de natuurlijke manier van denken.

In mijn leven kon ik het o.a. omzetten door mijn gedachtenpatroon achter mijn vermeende bindingsangst te ontdekken. Bijna mijn hele leven lang had ik relaties met goede vriendinnen, maar als het iets te close kwam, dan was ik er vandoor. In de Contextuele Coaching leerde ik dat ik geen slachtoffer van mijn bindingsangst was maar ontdekte ik waarvoor ik ze gebruikte: om zeker mijn vrijheid te bewaren. Maar waarvan wilde ik zo vrij zijn?? Kortom, ik was gevangen in mijn vrijheid. Zo stond ik op een zeker moment voor de keuze om van gedachtenpatroon of voor de zoveelste keer van vriendin te veranderen. Nu heb ik een mooi gezinnetje met mijn droomvrouw, Déborrah. We hebben twee dochtertjes, Juline en Louisa en een zoontje is op komst.

Door Contextuele Coaching toe te passen in de praktijk zag ik hoe effectief en resultaatgericht de methode was. Ik zag de mensen die ik coachte hun jarenlange problemen achter zich laten, weer helemaal begeistert zijn over zichzelf en over het leven en anders in het leven staan. Dit was de aanleiding om QUO VADIS COACHING op te richten en deze mogelijkheid ook in Vlaanderen aan te bieden en zo een jongensdroom van mij waar te maken.